

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Aleny Kryslové a soudců Mgr. Jiřiny Hronkové a Mgr. Jiřího Novotného v právní věci **žalobce Ing. M. J.**, nar. , trvale bytem , zastoupeného JUDr. Dušanem Divišem, advokátem se sídlem Praha 1, Purkyňova 2121/3, proti **žalovanému Městu Mariánské Lázně**, IČ 00254061, se sídlem Mariánské Lázně, Ruská 155/3, zastoupenému JUDr. Milanem Veselým, advokátem se sídlem Hroznatova 773, Mariánské Lázně, **o určení neplatnosti výpovědi z pracovního poměru**, o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Chebu ze dne 28.6.2017 č.j. 12 C 55/2017-127,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se potvrzuje.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech odvolacího řízení částku 8.895,72 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Dušana Diviše, advokáta se sídlem v Praze.**

Odůvodnění

Napadeným rozsudkem soud I. stupně určil, že výpověď z pracovního poměru doručená žalobci dne 30.11.2016 je neplatná (výrok I.) a žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 22.813,- Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám

JUDr. Dušana Diviše (výrok II.). Rozhodnutí zdůvodnil tím, že v předmětné věci nedošlo k žádnému rozhodnutí žalovaného o organizačních změnách týkající se pozice ████████ městského úřadu (kterou původně zastával žalobce), došlo pouze k situaci, kdy žalobce byl odvolán z této funkce, své odvolání však považoval za neplatné. Pokud byla novým ████████ jmenována jiná osoba, nelze toto považovat za tzv. jinou organizační změnu, v důsledku níž se po pravomocném určení neplatnosti odvolání žalobce z funkce stal žalobce nadbytečným.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný včasné odvolání v němž namítal, že soud I. stupně dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním a dále rozhodnutí soudu I. stupně spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Žalovaný tvrdil, že byl naplněn výpovědní důvod dle § 52 písm. c) zákoníku práce, neboť řádně o tzv. jiné organizační změně rozhodl. Nadbytečnost nastala v důsledku kumulace dvou právních skutečností, tj. jmenování ████████ Ing. Š██████ a současně nabytí právní moci rozsudku Krajského soudu v Plzni č.j. 61Co 440/2015, na základě kterého byla potvrzena neplatnost odvolání žalobce z funkce ████████. Toto rozhodnutí žalovaný akceptoval, současně byl postaven před nestandardní situaci přítomnosti dvou ████████, což bylo v rozporu se zákonem o obcích a tuto situaci byl nucen řešit. Žalovaný o „jiné organizační změně“ rozhodl, a to usnesením rady města č. RM/505/16 ze dne 17.10.2016. O výběru zaměstnance, který je nadbytečným, rozhoduje zaměstnavatel sám a soud jeho volbu nepřezkoumává (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 21 Cdo 1001/2011, rozhodnutí Vrchního soudu v Praze č.j. 6 Cdo 69/94). O nadbytečnost zaměstnance jde tehdy, pokud jej zaměstnavatel nemá možnost dále zaměstnávat pracemi dohodnutými v pracovní smlouvě nebo v dohodnutém místě. Nadbytečnost může být početní nebo i profesní. Žalovaný na základě výše uvedeného zdůraznil, že soud tuto věc nesprávně posoudil a došel k nesprávnému závěru, že nebyla naplněna hmotněprávní podmínka pro udělení výpovědi, neboť žalovaný rozhodnutí o jiné organizační změně neučinil. Žalovaný jednoznačně rozhodl, že setrvání dvou osob na pozici ████████ je neudržitelné, že jeden z nich je nadbytečný a výběr zaměstnance, se kterým bude rozvázána pracovní poměr, byl zcela na vůli a výběru zaměstnavatele, tj. žalovaného. Žalovaný opakovaně uváděl, že jako zaměstnavatel učinil rozhodnutí o organizační změně usnesením rady města č. RM/505/16 ze dne 17.10.2016, přičemž soud I. stupně neuvádí žádné specifické důvody a právní argumenty, proč předmětné usnesení za rozhodnutí nepovažuje. S ohledem na výše uvedené skutečnosti proto navrhl, aby odvolací soud změnil napadené rozhodnutí a to tak, že se určuje, že výpověď z pracovního poměru doručená žalobci dne 30.11.2016 je platná a žalovanému přiznal náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Žalobce ve svém vyjádření k odvolání uváděl, že rozhodnutí soudu I. stupně považuje za řádně odůvodněné a věcně správné. Pokud žalovaný mj. uvádí, že není úkolem soudu přezkoumávat výběr zaměstnance, který je nadbytečný, žalobce toto nikterak nezpochybňuje a poukazuje na to, že soud I. stupně konstatoval, že k rozhodnutí o organizační změně nedošlo. Výsledkem jmenování nového ████████ bylo pouze obsazení neobsazené funkce, nikoliv změna úkolů zaměstnavatele ani změna technického vybavení ani snížení stavu zaměstnanců za účelem zvýšení efektivnosti práce nebo jiné organizační změny. Žalovaný dle názoru žalobce zaměňuje jednotlivá právní jednání, která musí nastat, aby byl dán výpovědní důvod dle § 52 písm. c) zákoníku práce. V první řadě musí zaměstnavatel přijmout rozhodnutí o organizační změně, přičemž následně tímto rozhodnutím může vzniknout nadbytečnost zaměstnance. Stane-li se zaměstnanec nadbytečným, je dán důvod k ukončení pracovního poměru s ním dle § 52 písm. c) zákoníku práce. Rozhodnutí o organizační změně je dle znění zákona rozhodnutím, které směřuje např. ke změně úkolů zaměstnavatele, jeho technického

vybavení nebo snížení stavu zaměstnanců za účelem zvýšení efektivnosti práce. Obecně se jedná o situaci, kdy zaměstnavatel potřebuje regulovat počet zaměstnanců a jejich profesní či kvalifikační složení. Smyslem jmenování nového [REDAKCE] tedy nemohla být organizační změna. Usnesení rady města č. RM/505/16 ze dne 17.10.2016 lze stěží považovat za rozhodnutí o organizační změně, neboť je zde pouze konstatováno, že do funkce [REDAKCE] byl jmenován Ing. Š [REDAKCE], přičemž obecnými soudy bylo pravomocně prohlášeno odvolání žalobce z funkce [REDAKCE] za neplatné. Toto usnesení však nelze považovat za rozhodnutí o organizační změně a organizační změna v tomto případě nenastala. Žalobce dále uváděl, že i kvalifikační skladba zaměstnanců v tomto případě zůstala zachována. Jmenování nového [REDAKCE] do funkce nebylo organizační změnou a za této situace nemohl být pracovní poměr s žalobcem ukončen výpovědí pro nadbytečnost. Žalovaný neplatně rozvázal pracovní poměr s žalobcem, neboť předstíral organizační změnu, která však u žalovaného nenastala. Rozhodnutí o organizační změně nemohlo být žalovaným platně přijato. S ohledem na výše uvedené proto žalobce navrhl potvrzení rozhodnutí soudu I. stupně a přiznání náhrady nákladů odvolacího řízení.

Odvolací soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení jeho vydání předcházející dle ust. § 212 a § 212a o.s.ř. a po projednání v odvolacím jednání dospěl k závěru, že odvolání žalovaného není důvodné.

V projednávané věci podal žalobce žalobu na neplatnost rozvázání pracovního poměru výpovědí, kterou zdůvodnil tak, že byl nejprve nezákonně odvolán z funkce [REDAKCE] Městského úřadu v Mariánských Lázních, když tato nezákonnost byla deklarována rozsudkem Okresního soudu v Chebu ze dne 23.9.2015 č.j. 12 C 38/2015-137 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 24.8.2016 č.j. 61Co 430/2015-180 a následně mu byla dána výpověď z pracovního poměru dle ust. § 52 písm. c) zákoníku práce z důvodu nadbytečnosti, aniž by byly splněny hmotněprávní podmínky pro udělení takovéto výpovědi, když rozhodnutí, na které žalovaný poukazuje, není rozhodnutím o organizační změně. Smyslem organizační změny je potřeba regulace počtu zaměstnanců či jejich profesní nebo kvalifikační složení, smyslem jmenování nového [REDAKCE] do funkce není organizační změna.

Žalovaný s žalobou nesouhlasil a tvrdil, že u žalovaného nastala tzv. jiná organizační změna schválená radou města, přičemž tato nastala kumulací dvou právních skutečností, a to jmenování Ing. Š [REDAKCE] do funkce [REDAKCE] a nabytí právní moci rozsudku Krajského soudu v Plzni č.j. 61Co 440/2015 (rozhodnutí, jímž bylo potvrzeno, že odvolání žalobce z funkce [REDAKCE] Městského úřadu v Mariánských Lázních je nezákonné). Na základě této organizační změny žalovaný rozhodl o nadbytečnosti žalobce, když o výběru zaměstnance, který je nadbytečný, rozhoduje zaměstnanec sám a soud jeho volbu nepřezkoumává.

Dle ust. § 52 písm. c) zákoníku práce zaměstnavatel může dát zaměstnanci výpověď, stane-li se zaměstnanec nadbytečným vzhledem k rozhodnutí zaměstnavatele nebo příslušného orgánu o změně jeho úkolů, technického vybavení a snížení stavu zaměstnanců za účelem zvýšení efektivnosti práce nebo o jiných organizačních změnách.

Po přezkoumání napadeného rozhodnutí odvolací soud dospěl k závěru, že soud I. stupně provedl dostatečné množství důkazů, tyto řádně hodnotil v souladu se zásadami uvedenými v ust. § 132 o.s.ř. a dovodil skutkové i právní závěry, s kterými se odvolací soud zcela ztotožňuje. Soud I. stupně také své rozhodnutí řádně zdůvodnil ve smyslu ust. § 157 odst. 2 o.s.ř. a odvolací soud proto pro stručnost svého odůvodnění na ně odkazuje.

Soud I. stupně se ve svém rozhodnutí podrobně zabývá tím, co lze považovat za rozhodnutí o organizační změně, a pokud dospěl k závěru, že na straně žalovaného k žádnému rozhodnutí o organizačních změnách, týkajících se pozice ████████ městského úřadu, nedošlo, odvolací soud s tímto závěrem zcela souhlasí. Tzv. jinou organizační změnou, která byla schválena Radou města ze dne 17.10.2016 usnesením č. RM/505/16 nedošlo na straně žalovaného ke změně profesního či kvalifikačního složení zaměstnanců ani ke snížení jejich počtu, když funkci ████████ městského úřadu mohla i nadále vykonávat pouze jedna osoba a kvalifikace osoby, která bude tuto pozici zastávat, se změna netýkala.

Lze souhlasit s odvolatelem, že rozhodnutí zaměstnavatele o organizační změně není právním jednáním a jeho platnost nelze přezkoumávat soudem, avšak vznikne-li pochybnost, zda zaměstnavatel rozhodl o organizačních změnách, může se soud zabývat tím, zda takové rozhodnutí bylo skutečně přijato a zda je učinil ten, kdo k tomu je oprávněn. Pokud tak zaměstnavatel od počátku sledoval jiné cíle a pouze předstíral přijetí organizační změny, není pak naplněna hmotněprávní podmínka pro výpověď dle ust. § 52 písm. c) zákoníku práce. Jmenování jiné osoby do funkce ████████ (tj. Ing. J. ██████ Š. ██████) nelze považovat za organizační změnu, jedná se o zcela účelový postoj, který nemůže být důvodem k výpovědi z důvodu nadbytečnosti.

Dle konstantní judikatury výpověď z pracovního poměru, kterou dal zaměstnavatel zaměstnanci dle ust. § 46 odst. 1 písm. c) zákoníku práce (nyní § 52 písm. c) zákoníku práce) je neplatná, jestliže rozhodnutí zaměstnavatele nebo příslušného orgánu nebylo přijato k dosažení změny úkolů zaměstnavatele, technického vybavení, snížení stavu zaměstnanců za účelem zvýšení efektivnosti práce nebo jiné organizační změny, pomocí níž měl být regulován počet zaměstnanců a jejich kvalifikační složení tak, aby zaměstnavatel nadále zaměstnával jen takový počet zaměstnanců a v takovém kvalifikačním složení, jaké odpovídá jeho potřebám a podle svého obsahu nebo účelu směřovalo k jinému cíli (srov. rozsudek NS ze dne 27.4.2004 sp.zn. 21 Cdo 2204/2003). Tak tomu bylo i v projednávaném případě.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti bylo proto rozhodnutí soudu I. stupně jako věcně správné a zákonu odpovídající dle ust. § 219 o.s.ř. potvrzeno.

O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle ust. § 224 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 142 odst. 1 o.s.ř. a žalobci, který byl v odvolacím řízení plně úspěšný byla přiznána i plná náhrada nákladů odvolacího řízení dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. Tyto náklady spočívají ve 2 úkonech právní pomoci po 2.500,- Kč dle § 9 odst. 3 písm. a) vyhlášky, 2 režijních paušálech po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhlášky, cestovném na trase Praha-Plzeň a zpět ve výši 1.151,84 Kč, náhradě za promeškaný čas 6 x ½ hodina po 100,- Kč dle § 14 odst. 1 písm. a), odst. 3 vyhlášky a 21 % DPH ve výši 1.543,88 Kč. Náklady odvolacího řízení činí tedy celkem 8.895,72 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které je možno podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu prostřednictvím soudu prvního stupně k Nejvyššímu soudu ČR, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem

**rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená
právní otázka posouzena jinak.**

V Plzni dne 22.11.2017

Za správnost vyhotovení:
Iveta Černá

JUDr. Alena Kryslová, v.r.
předsedkyně senátu